

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 41

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^α ΑΘΗΝΑΣ

16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1926

Ο ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ 2494

Ο Δημοδιδασκαλικός Κλάδος εις όλας τὰς ἀπὸ διετίας Γενικὰς αὐτοῦ συνελεύσεις δὲν ἔπαυσε νὰ ζητῇ ἀπὸ τὴν Πολιτείαν τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὸν νόμον 2494. Τὰ ἐπιχειρήματα καὶ οἱ λόγοι ποὺ ὑπαγόρευον νὰ ζητῇ τὴν ὑπαγωγὴν του ταύτην εἶναι τόσον γνωστοί, ὥστε εἶναι ἐντελῶς πικρὸν νὰ ἐπιναλαμβάνωνται. Ἡ ἀντίληψις αὐτῆ τοῦ Κλάδου καὶ ἡ ἐπιθυμία του ἔγινε διὰ τοῦ χρόνου ἀκλόνητος πίστις, τοσοῦτω δὲ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ Πολιτεία διὰ τῶν ἐκείστοις ἀντιρρήσεών της καὶ τῶν προβαλλομένων ἀπειλών ἐπιχειρημάτων ἐματάλων τὴν πραγματοποιήσιν μιᾶς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἀπαιτήσεως καὶ ἐνίσχυσε τὴν ἰδέαν τοῦ παραγωνισμοῦ του, ὡς τάξως, μεταξὺ δῶν τῶν ἄλλων ὑπαλλήλικῶν τοιούτων.

Ὅπως κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, ἐνῶ ἡ Ε' Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Κλάδου ἐπεκύρωσε προηγουμένην τοιαύτην τοῦ 1923, ὁ νόμος 3215, ποὺ διέπει σήμερον τὸν συνιστάμενον μισθὸν τοῦ Κλάδου ἐματάλων τὰς ἐλπίδας τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀπαιτήσεών της. Οἱ ἀντιπρόσωποι τότε τοῦ Κλάδου εὐρεθέντες ἀπρόοπτος πρὸ τῆς ἀνακοινώσεως σχεδίου τοῦ ὁποῖον δὲν εἶχον τὸν καιρὸν νὰ μελετήσουν ψυχραίως καὶ ἐπὶ τοῦ δειλῆ μ α α τ ο ς ἢ τὰ δ ε χ θ ο θ ν τ ο θ τ ο η τ ἰ π ο τ ε, ἐκλονίσθησαν. Ὁλόκληρος ὁμοῦς ὁ Κλάδος, ἐνθυμῶνται τότε ὅλοι, ἐξάνεστη ἐναντίον αὐτοῦ εὐθύς ὡς ἔλαβεν γνώσιν ἀπαιτῶν τὴν μεταίωσίν του. Καὶ οἱ λόγοι ἦσαν καταφανεῖς. Καὶ ἰὸν ἀπέκλειε τὴν προαγωγὴν, διὰ τὴν ὁποίαν προβλέπει ὁ 2494 νόμος, καὶ ἐπρόβλεπε π ρ ο α γ ω γ ἦ ν τ ο ι α ὑ τ η ν ὥστε μετὰ 30 χρόνια νὰ διπλασιάζεται ὁ ἀρχικὸς μισθός. Ἐλάμβανε δηλ. διὰ τὴν προαγωγὴν ὅτι δῶκε του μόνον τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας μονόπλευρα χωρὶς νὰ συνδυάξῃ καὶ ἰκανότητά, ὅπως γίνεται εἰς ὅλας τὰς ἄλλας δημοσίας ὑπηρεσίας. 2ον) Καταδίκασε τοὺς ἐκ τῶν διδασκαλείων νεοδιορισζομένους ἐπὶ πολλὰ ἔτη νὰ ὑπηρετοῦν μὲ μισθὸν εὐτελέστατον, καθ' ἣν ἐποχὴν βλέπουσιν γύρω των τὴν ἀλματικὴν προαγωγὴν τῶν εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἐργασίας ἐπιδομένων. 3ον) Διὰ νὰ προσαρμωθῇ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν εἰς τὴν μισθολογικὴν κλίμακα τοῦ νόμου ἔκαμνε αὐθαίρετους περικοπὰς καὶ ὀπολογισμοὺς τοῦ δεδομένου χρόνου ὑπηρεσίας. Διὰ τὰς ἀτελείας του ταύτας, τὴν μονομέρειάν του καὶ τὸ μίζερρον τοῦ μισθοῦ εἶναι ἀληθὲς δὲ μὲ ὅλην τὴν δικαιοσύνην

του, εἰς τὴν προσαρμογὴν τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς διαβαθμιστικῆς κλίμακος ἦτο ἀπορουσιῶδες.

Ἀποδείξεις δὲ τούτου εἶναι αἱ τότε ἀθροῖαι διαμαρτυρίαι πρὸς μὴ δημοσίευσιν αὐτοῦ, μόνον δὲ τὸ ζήτημα τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ Κλάδου εἰς τὸν 2494 ἦτο τότε φλέγον, μόνον δὲ ἔπρεπε κατὰ τὴν γενικὴν διαρρῦθμειν τῶν ὑπαλλήλικῶν μισθῶν τότε, νὰ ἔχη καὶ ὁ Κλάδος κλίποιαν βελτιωμένην μισθολογικὴν βᾶσιν, τῆς ὁποίας θὰ ἐγένετο ὁ κανονισμὸς τοῦ μισθοῦ. Καὶ ἡ τότε διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας ἐδρισκομένη μεταξὺ σφῆρας καὶ ἄκρονος, δηλ. τῆς ἀποκορύψεως τοῦ Νόμου ἐκ μέρους τοῦ Κλάδου καὶ τῆς ἀνάγκης μιᾶς μισθολογικῆς βᾶσεως, διὰ τὸν μισθολογικὸν διακανονισμὸν ἐπεξήτησε τὴν δημοσίευσιν του παρὰ τὰς διαμαρτυρίας καὶ ὕβρεις τοῦ Κλάδου ἐναντίον της.

Καὶ μὲ ὅλην ὁμοῦς τὴν τότε δημοσίευσιν τοῦ νόμου, αἱ προσδοκίαι τοῦ Κλάδου πάλιν διεγυμνήθησαν, διότι δὲν ἐλήφθη ὡς βᾶσις ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἡ ὀπωσθήπουσι βελτιωμένη βᾶσις προκειμένου διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ μισθοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τοῦ 7βρίου τοῦ 1924, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ νέαι κατάφοροι ἀδικίαι προέκυψαν. Ἐνεκα τούτου τόση ἀπογοήτευσις, δυσφορία, πικρία, ταραχὴ καὶ ἀναστάσεις ἐπέληθε εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Κλάδου, ὥστε εἰς ἐ π τ ἰ α μ η ν ο ν δ ἰ ἄ σ τ η μ α ἐπηκολούθησαν δύο Γενικαὶ αὐτοῦ συνελεύσεις. Καὶ ἡ μὲν συνέλευσις τοῦ 8βρίου κατέληξε εἰς τὸ ἀπορριφθῆν ὑπὸ τοῦ λογιστῆρου νομοσχέδιον, ἡ δὲ τελευταία, ἡ τοῦ Ἀπριλίου ἀνανεώουσα δὲ τὰς προηγουμένας ἀποφάσεις της ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικόν, λαμβάνουσα δὲ ὅτι ὅτι τῆς τῶσον τὰς κρατούσας συνθήκας καὶ ἀντιλήψεις ὅσον καὶ τὴν Μωσαικὴν σύμφωνον τοῦ προσωπικοῦ, ἔλαβε τοιαῦτα μέτρα διὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὸν 2494 νόμον, ὥστε νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰ τυχόν κατὰ τῆς ὑπαγωγῆς ἐπιχειρήματα. Ἄλλοτε μὲν δὲ δὲν ἔχει τίτλους καὶ τυπικὰ προσόντα, ἄλλοτε δὲ δὲν πρέπει νὰ ἐξομοιωθῇ ἐνα ἐπάγγελμα πνευματικὸ μὲ μηχανικὰ τοιαῦτα. ὡς εἶναι τοῦ γραφέως ἢ γραμματέως! Τοῦναντίον μὲ τὰ ἡθικά, δίκαια καὶ λογικὰ μέτρα περιορισμένα εἰς τὸ ἐλάχιστον τῶν ἀπαιτήσεών της διευκολύνει τὴν ὑπαγωγὴν καὶ τὴν κατάταξιν ἀναλόγως τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν τίτλων καὶ τῆς προσφερομένης ἐργασίας ἐκείστου, καὶ ἀφοπλίζει ὅλους ἐκείστους, οἵτινες ἤθελον τυχὸν ἀντιτάξει ἐπιχειρήματα.

Ὅπως ἐξεχώρισεν εἰς δύο τάξεις τοὺς διδύλους Γ'. τὰς τάξεις, εἰς τοὺς ἔχοντας 0-10 ἐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ ἀνεῦ προσόντων καὶ τούτους κατέταξεν εἰς τοὺς Γραφεῖς Β', καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους ἐξ ὀκτιδοσκαλείων προσνοτούχους καὶ ἔχοντας ἀνω τῶν 10 ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς γραφεῖς Α'. Τὸ δὲ ἄλλο προσωπικὸν ζῆται νὰ καταταχθῇ ὡς ἀκολούθως: Οἱ ἔχοντες 0-3 ἔτη ὑπηρεσίας Α'. καὶ Β'. τάξως εἰς τοὺς ἀκολούθους. Οἱ ἔχοντες 3 καὶ ἀνω εἰς τοὺς Γραμματεῖς Β'. (Τὸ χρονικὸν τοῦτο ὄριον ἔλαβε ἡ Συνέλευσις ἀπ' ἐνός μὲν διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὸ ὑπάρχον νέον προσωπικὸν ἀπὸ τὴν διαρροήν. Ἐνεκα τοῦ γλισχροτάτου μισθοῦ, καὶ ἀπ' ἐτέρου διὰ νὰ προσελκύσῃ νέα ὄγιά ἀγροτικά στοιχεῖα. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ μεσαῖαι τάξεις καὶ ἡ ἀνωτέρα δὲν γίνονται δασκάλους τὰ παιδιὰ τους, ἀπομένοντες οἱ γεωργοὶ καὶ ἡ τρίτη τάξις τῶν πόλεων, δεδομένου δὲ ὅτι οἱ τελευταῖοι, τρέπονται εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ καὶ ἀκατάλληλοι εἶναι, ἀπομένει ἡ τάξις τῶν ἀγροτῶν, διὰ νὰ τρῶφοδοτοῦν τὸ προσωπικὸν τῆς Λαϊκῆς Ἐκκαίδεύσεως αὐτῆ δὲ θὰ εἶναι ἀνόητοι νὰ στέλνῃ τὰ παιδιὰ τους νὰ κινεῶν διαρκῶς ἀπὸ τὸ δασκαλῖν, καθ' ἣν ἐποχὴν κερδίζουν ἀσυγκρίτως περισσότερα ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην ἐργασίαν.

Ἐκ τῶν πτυχούχων διδασκαλείων ὅσοι ἔχουν 10 ἔτη εὐδοκίμων ὑπηρεσίαν, πιστοποιουμένην ἀπὸ τὰς ἀχρι τοῦδε ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν διὰ τοὺς πρωτοβαθμίους καὶ τὰς προτάσεις πρὸς προαγωγὴν διὰ τοὺς δευτεροβαθμίους εἰς τοὺς Γραμματεῖς Α'. Διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον ἡ Συνέλευσις συνεδύασε ἑλατὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὅπως ὥστε σήμερον μὲν νὰ καταταχθῶν οἱ ἔχοντες τὰ τυπικὰ προσόντα πραγματικῶν ἀξίαν, ἐπειθεῖ δὲ ἔτσι ἀξίον, ἵνα τοιοῦτοτρόπως γίνετα ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἰκανῶν στοιχείων καὶ νὰ μὴ προσβάλλεται τὸ στερεότυπον ἐπιχειρήματα τῆς ἐλλείψεως τυπικῶν προσόντων.

Διὰ τοὺς μετεκκαίδευθέντας τέλος ἐπὶ διετίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐξήτησε ἐπ' ὅσον μὲν δὲν συνεπλήρωσαν 10ετίαν, βαθμὸν Γραμματέως Α', μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ αὐτῆς εἰς τοὺς ἐισηγητάς. Δεδομένου δὲ ὅτι οἱ μὲν πρωτεβάθμιοι διδασκαλοὶ διαρίζοντο ἀρχικῶς μὲ 150 δρχ., αἱ δὲ τῆς Μέσης μὲ 160, τὶ δικαιοῦτερον σήμερον ὁπότε οἱ μὲν τῆς Μέσης διορίζονται τὸ πρῶτον μὲ 280, καὶ μὲ προαγωγῆς, οἱ δημοδιδασκαλοὶ μετὰ 10ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ διετῆ μετεκκαίδευσιν νὰ φθάσουν εἰς 280 δρχ. 1

Διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Τεχνικοῦ διδασκαλείου ἐξήτηθη ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Τεχν. διδασκαλείου (ἄρθρ. 7 ἐδ. 4) καθ' ἣν λαμβάνουν ἐπὶ πλέον τὸ

